

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2500/07
esittäjä(t): Catherine Guy-Quint (PSE)
komissiolle

Aihe: Lampaanliha-alan tulevaisuus

Euroopan unionissa on lampaanliha-alalla jo pitkään vallinnut rakenteellinen vajaus maailmanmarkkinoihin nähden. Vajaus pahenee yhä, sillä unioni tuotti vain 80 prosenttia tarpeestaan vuonna 2004, kun oman tuotannon osuus oli kymmenen vuotta aiemmin 87 prosenttia. Unionin lampaanlihan tuotanto on pienentynyt 14 prosenttia vuosina 1993–2003.

Lampaanliha-alaa on laiminlyöty viimeksi kuluneiden 10 vuoden aikana toistuvien kriisien kohdattua märehittäjiä. Lampaanlihan kokonaistoimitukset unionin markkinoille häiriytyivät merkittävästi eläinten suu- ja sorkkatauti-epidemian johdosta vuonna 2001. Koska tuonti kolmansista maista ei voi korvata tarjonnan äkillistä heikkenemistä, markkinat ovat tasapainottuneet kuluttajahintojen huomattavan nousun kautta.

Tällä hetkellä uudet terveysuhat unionin eteläosissa samoin kuin tukien tuotannosta irrottamisen aiheuttama muutos pahentavat lammaskarjan tilannetta ennestään monissa maissa ja erityisesti Ranskassa, kun lampaiden ja nautojen kasvattajien tuloerot saavat maanviljelijät luopumaan lampaanlihan tuotannosta.

Lampaanlihan tuotanto perustuu etupäässä laiduntamiseen. Koska lampaat pystyvät elämään varsin karuissa oloissa käyttäen karkeaa rehua ja koska niiden kasvattaminen ei ole yhtä kannattavaa kuin muunlainen maataloustuotanto, kasvattaminen keskittyy epäsuotuisista luonnonoloista sekä maantieteellisistä ja ilmasto-oloista kärsiville alueille. Lampaiden kasvatus on edelleen merkittävä ja kestävä taloudellinen tekijä eniten vaikeuksista kärsivillä alueille sekä maankäyttöön liittyen, mikä on nyt vaarassa.

Mitä komissio aikoo tehdä lähikuukausien aikana taatakseen Euroopan lampaanliha-alan tulevaisuuden?

Aikooko se arvioida ja uudistaa lammasalan yhteistä markkinajärjestelyä, jota on uudistettu viimeksi vuonna 2001? Laatiiko se yhteenvedon lampaanliha-alan tilanteesta eri jäsenvaltioissa vuosien 2008/2009 tarkistuksen valossa selvittääkseen sen vaikutukset aluekehityspolitiikkaan sekä yhteisen maatalouspolitiikan kahden pilarin väliseen tasapainoon?